

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Det vil være ærede Medlemmer af det høje Ting bekendt, at de Tekster, der nu foreligger til Behandling i to internationale Overenskomster om Optagelse i den internationale Bank og den internationale Valutafond, blev udarbejdet og vedtaget paa en stor interallieret Konference i Juli 1944 i Bretton Woods, hvor 44 Landes Repræsentanter deltog, og disse Overenskomster er senere blevet endeligt ratificeret af en stor Del af de Lande, som var med til deres Udarbejdelse. 33 af disse Lande havde ratificeret den 27. December 1945, og siden er flere andre kommet til, saa at Overenskomsterne nu allerede er traadt i Kraft for de Landes Vedkommende, der har ratificeret. Blandt disse sidste er ogsaa de store Magter med Undtagelse af Sovjetunionen, om hvis endelige Stilling der endnu ikke foreligger Meddelelse.

Disse Tekster, som findes i Forslaget til Rigsdagsbeslutning, er jo meget omfattende og detaillerede, og jeg mener, at det maaske af Hensyn til, at de allerede har foreligget nogen Tid, ikke vil være paakrævet at gennemgaa dem alle sammen detailleret, men jeg vil gerne have Lov til at nævne nogle Hovedpunkter.

Det ene Hovedpunkt, som er af stor Interesse for Danmark, er Spørgsmaalet om, hvem der skal indtræde dels i den internationale Fond, dels i Banken. Da de andre Magter, som var til Stede ved Konferencen i Bretton Woods, afsluttede deres Arbejde, kunde de allerede opføre Beløbene for de enkelte Stater, men for Danmarks Vedkommende var det under den tyske Besættelse ikke muligt. Derfor vil man se af Dokumenterne, at Danmarks Navn er med i Listen over de Lande, som man indbyder til at deltage i de her nævnte Overenskomster, uden at noget Beløb er nævnt. Der staar herom, i en Note til Teksten, at »Danmarks Kvota vil være at fastsætte af Fonden, naar den danske Regering har erklæret sig rede til at undertegne nærværende Overenskomst, men forinden Undertegnelsen finder Sted«. Danmarks Kvota blev først fastsat for ganske faa Dage siden, idet vi først den 12. Marts af den danske Delegation, som for Tiden deltager i Forhandlingerne i De forenede Stater, fik Indberetning om, at vor Kvota var ansat til 68 Mill. Dollars, hvilket er meget nær ved det Beløb, vi i Forvejen har regnet med. Sammenligner man den med andre Landes Kvota, vil man se, at to Lande som Norge

og New Zealand deltager hvert med et Bidrag paa 50 Mill. Dollars, medens andre mindre Lande deltager med et langt større Beløb, f. Eks. Holland. For de fleste Landes Vedkommende er det Beløb, man indskyder i Fonden, det samme som det Beløb, vedkommende Land tegner Aktier for i Banken, men det gælder dog ikke alle Lande, idet nogle, navnlig sydamerikanske Lande, deltager med mindre Aktieløb, end de indskyder i Fonden; naar Regnestykket dog kommer til at gaa op, skyldes det, at De forenede Stater har overtaget de Restbeløb, Banken ellers vilde komme til at mangle.

Et Spørgsmaal, som har paakaldt Interessen i særlig Grad i Danmark, er, hvordan det skal gaa til med Fastsættelsen af de fremtidige Valutakurser. Et Hovedformaal med hele dette nye System er at faa tilvejebragt en vis Ro paa Valutamarkedet, saa at man undgaar store Svingninger, og saa snart som muligt, men dog ikke lige straks, at faa fjernet de Restriktioner, der i Øjeblikket bestaar i de allerfleste Lande. Reglerne om, hvordan Kurserne skal fastsættes, gaar efter Artikel XX ud paa, at inden Fonden begynder sin Virksomhed med at stille Valutareserver til Landenes Raadighed, skal hvert enkelt Medlemsland opfordres til inden en Maaned at gøre Fonden bekendt med, hvilken Pariværdi dets Valuta havde i Henhold til de Vekselkurser, der var gældende to Maaneder før Overenskomstens Ikrafttræden; og da Overenskomsten, som jeg nævnte før, traadte i Kraft den 27. December i Fjor, bliver det Kursen den 27. Oktober, der efter Traktaten er Begyndelseskursen, medmindre det Land, som er Medlem af Fonden, inden tre Maaneder meddeler den, at den Paritet, som gjaldt den 27. Oktober, ikke kan betragtes som tilfredsstillende, eller omvendt Fonden meddeler vedkommende Land, at den ikke synes, at den opgivne Paritet kan opretholdes, uden at der vil blive trukket for stærkt paa Fonden.

Der gælder en særlig Regel for Lande, der har været besat under Krigen, med Hensyn til den Frist paa 3 Maaneder, som gælder for alle Medlemmer til at opgive eller foreslaa en anden Kurs end den hidtil gældende, nemlig at denne 3 Maaneders Frist efter Overenskomst med Fonden kan forlænges. Reglerne er med andre Ord disse, at ethvert Medlem, ogsaa Danmark, er pligtigt til, naar det faar en Forespørgsel fra Fonden, inden en Maaned at meddele den Kurs, som gjaldt den 27. Oktober 1945. Man har derefter i hvert Fald i 3 Maaneder Adgang til at meddele Fonden, at man ikke synes, denne Kurs svarer til de herskende